

gen stor skikkelse i den muslimsk-arabiske verden, tværtimod.

For det andet anser jeg det for at være en fuldstændig fejlfortolkning af alt, hvad der foregår her i verden at kalde dette en krig mellem civilisationer. Og jeg kan da i hvert fald konstatere efter at have læst statsministerens tale på Venstres landsmøde, at det er en opfattelse, han lægger total afstand til. Det er da i hvert fald en lille smule at glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jamen jeg vil da ikke uden videre kræve, at statsministeren skal være enig med mig eller Dansk Folkeparti, men det skal ikke ophæve, at jeg ser den nuværende konflikt som en i sit egentlige perspektiv en strid mellem kristenheden og islam. Og det er den front, kan jeg godt sige, at hele sagen drejer sig om.

Derfor er det, at Saddam Hussein i denne sammenhæng er at forstå som en typisk repræsentant for den islamiske verden, der jo altså til syvende og sidst mere eller mindre i fællesskab har stået bag den genskabte islamiske aggressivitet, som fulgte af Irans revolution i 1979.

Det er der, vi står, og det er der, det er afgørende nødvendigt, at der skabes et stabilt Irak, som kan betyde, at den islamiske fundamentalisme bliver drevet i defensiven af et eksempel, som betyder, at muslimske lande, muslimske befolkninger, ikke ser interesse i at støtte de islamiske terrorister.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg tager ordet, er det på grund af de seneste udtalelser, som hr. Søren Krarup kommer med, hvor han jo fuldstændig åbenlyst erklærer, at det her er en religionskrig, at det er et korstog. Det er sammenstødet mellem kristendommen og islam, som vi ser for os. Når amerikanerne bomber Falluja, er det islam, man bomber på kristendommens vegne. Det er jo en stærk melding, vil jeg sige.

Jeg vil egentlig også gerne spørge udenrigsministeren, om regeringen kan leve med, at der i dens parlamentariske grundlag og i grundlaget for, at det her beslutningsforslag vedtages, er et parti, der har den opfattelse, at det her er et korstog og en religionskrig. Det var jo åbenlyst det, der blev udtrykt.

Så vil jeg gerne spørge hr. Søren Krarup, om han dækker hele Dansk Folkepartis gruppe, når han udtaler det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der gælder jo det, som jeg sagde til hr. Søvnald, at man ikke kan forlange, at grædekoner skal have så forfærdelig meget forstand på det, de siger. Det er mere måden, de siger det på, der betyder noget.

Må jeg gøre hr. Albrechtsen opmærksom på, at korstog er noget, som en ordentlig kristen ikke fører, fordi det at føre krig under korsets tegn er et misbrug af korset, og det burde hr. Albrechtsen i et evangelisk-luthersk land vide.

Nej, dette er ikke et korstog, dette er et selvforsvar. Og hvornår begyndte det? Det begyndte, da islam angreb Vesten. Det var det, der mest tydeligt skete den 11. september 2001 i New York. Det er det, som er blevet fulgt op, hvor i øvrigt Al-Qaeda og Osama bin Laden og hans fæller har ført ordet. Det er et selvforsvar, det er Vestens selvforsvar imod en islamisk terrorisme – punktum.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved jeg godt, at hr. Søren Krarup ikke beskæftiger sig med den slags detaljer, som at der f.eks. ikke er nogen, der har kunnet påvise nogen forbindelse mellem Al-Qaeda-terrorismen og Saddam Husseins diktatur. Det er ikke lykkedes nogen at finde en forbindelse. Hr. Søren Krarup er den eneste, der har fundet den forbindelse. Amerikanerne måtte jo opgive den søforklaring. Men sådanne detaljer betyder ikke noget i hr. Søren Krarups univers, for der drejer det sig bare om at finde en begrundelse for en religionskrig.

Kl. 11.50

Men det, som jeg synes kan blive interessant også i fremtiden, er, at hvis vi kigger 6 måneder frem, når der måske skal tages stilling til en yderligere forlængelse af mandatet, så kan denne her regering, hvis den til den tid stadig væk sidder, meget vel komme til at basere sig på et flertal alene sammen med hr. Søren Krarup, for der er jo meget, der tyder på, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre til den tid har fået nok.

Vil udenrigsministeren virkelig i den situation basere sig alene på hr. Søren Krarup og hans